

15 Яко ме ѡбѣчате, заповѣди те мой сохранѣте.

16 И ѡзъ ще оумолимъ Ѡца, и ще ви даде дрѣгаго оутѣшителя, да бже съ васъ во вѣки:

17 Дхъ истинный, когото мръз не може да прійме, защото го не види, нито го познава: вие ѡбаче го познавате, защото въ васъ пребывае, и въ васъ ще бже.

18 И не щемъ да вы ѡставимъ сирацы: ще дойдемъ кода васъ:

19 Юще малко, и мръз веке не ще да ме види: но вие ще ме видите: защото ѡзъ живѣемъ, и вие ще да бждете живи.

20 И въ ѡнъ денъ ще да разсмѣете вие, защото ѡзъ самъ въ Ѡца моего, и вие въ мене, и ѡзъ въ васъ.

21 Който има мой те заповѣди, и вѣрди ги, ѡнъ ѣ който ме любви: а който ме любви, ще да бже возлюбленъ ѡ Ѡца моего: и ѡзъ ще да го возлюбимъ, и ще да м8 се ѡвимъ самъ.

22 Рече м8 Исда (не Искариѡтскій): Господи, ѡ шд ѣ това зашд намъ искашъ да се ѡвишъ, а нѣ мръз;

23 Ѡтговори Исусъ и рече м8: ако ме любви нѣкой, слово то мое ще да сохрани: и Ѡцъ мой ще да го возлюби, и ще да дойдеме кода него, и ще да направиме жилище въ него.

24 Който ме не любви, словеса та мой не сохранива: и слово то което чѣхте не ѣ мое, но на-Ѡца който ме ѣ пратилъ.

25 Тѣа (словеса) ви изговорихъ, докле се намирамъ юще между васъ.

26 Я оутѣшитель, Дхъ стый, когото ще да прати Ѡцъ въ мое то име, той ще да вы наѣчи сичко, и ще да ви воспоменѣ сички те (словеса) што ви изговорихъ.

27 Мръз ви ѡставамъ, мръз мой ви давамъ: не каквото дава мръз, ѡзъ давамъ вамъ. Да се не смѣшава срдцѣ то ви, нито да се оустрашава.

28 Чѣхте че ѡзъ ви рекохъ: ѡивамъ, и пакъ ще дойдемъ кода васъ. Яко ме ѡбѣчате, щѣхте да се возрадвuate, зашд рекохъ, ѡивамъ кода Ѡца, защото Ѡцъ мой ѣ по голѣмъ ѡ мене.

29 И сегѡ ви рекохъ, докле юще не ѣ было, за да повѣровате когато бже.

30 Не щемъ веке да дѣмамъ много съ васъ: защото иде князо на-тоа мръз, и нема нишо въ мене.

31 Но да разсмѣе мръз, зашд ѡбѣчамъ Ѡца, и каквото ми ѣ заповѣдалъ Ѡтецъ, такѡ правимъ: станѣте да ѡидеме ѡ тѣка.